

Ars poetica

Az emberi élet egy utazás. Az én munkám pedig az, hogy elkészítsek egy beszámolót erről az utazásról.

A munkámról

Alkotómunkám egyfajta naplóírásnak tekintem. Egy folyamatnak, amiben képek és szövegek születnek. Azt gondolom, hogy a legalapvetőbb emberi késztetések motiválják ezt a munkát, úgy mint az életkeresés, a megértés vágya és a kommunikációs igény.

A napló az önmagunkba nézés és a külvilággal keresett kapcsolat színtere. Az identitáskeresés dokumentuma. Egy útikönyv az életről, amiből visszaolvasható egy személy. Minden élet létrehoz egy naplót. Hisz cselekedeteinkkel, szavainkkal nyomokat hagyunk egymásban és a tárgyi világban egyaránt. Ezek a nyomok a napló lapjai, amik árulkodnak rólunk, tükrözik az akaratunk, a motívumaink, a tartalmat, amit átadtunk.

Én a napló lapjait szeretném összeszedni, elrendezni őket és elgondolkodni fölöttük.

A könyvekről

Kamaszként kezdtem el írni. Időszakonként az összegyűlt írásaim egypéldányos könyvekbe szerkesztettem a rajzaimmal. Több ilyen könyv készült az idők során. A képek és szövegek kapcsolatával ezeken a munkákon keresztül kezdtem el foglalkozni. Később már tudatosan hordtam magammal üres füzeteket, hogy az írások és rajzok egyből abba kerülhessenek. Ezeket az idő haladtával újra és újra átdolgoztam, voltak olyanok is, amiket meg is semmisítettem. Egy ilyen könyv az úgynevezett „lila füzet” is, ami a violet collection egyik előzménye volt.

A kiállításaimon rendszeresen megjelentek valamilyen formában a szövegek is. felolvasva, bejátszva, a falon, a képeken vagy mellékletekben. Elsősorban azzal a szándékkal, hogy az érdeklődők beleláthassanak abba a gondolkodási folyamatba, ami a művek háttére volt.

A violet collection közvetlen előzménye a „lilafüzet” és a Budapesten 2009 júniusában bemutatott „Szemelvények a menekülés naplójából” című kiállítás anyaga volt. Mindkettő a gonoszsággal való szembesülés döbbenetéről szól, de egyben az újjászülető remény története is.

Budapest, 2010. 04. 30.

amigó